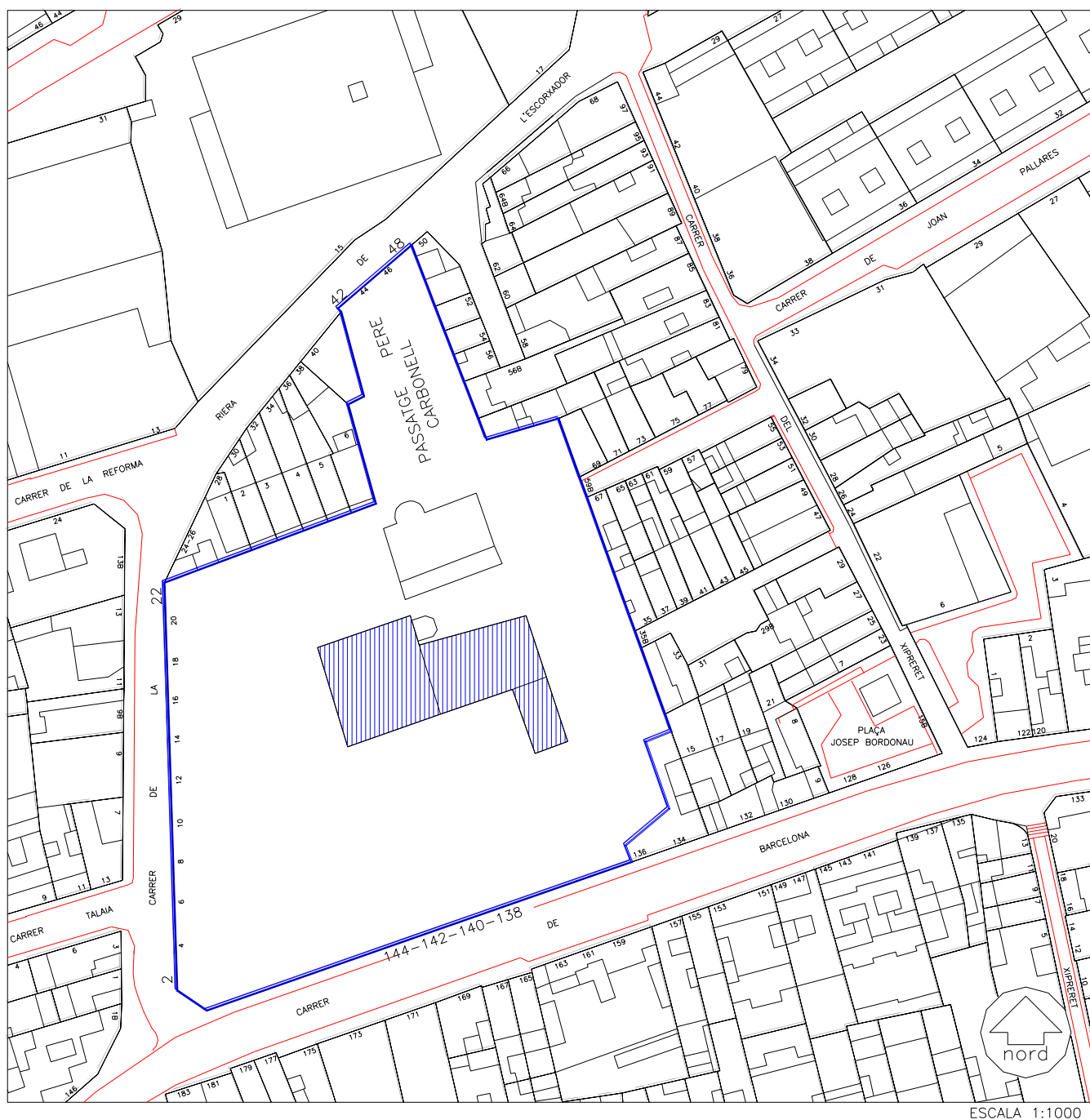

ESCALA 1:1000

ADREÇA PRINCIPAL:

Riera de l'Escorxador, C. de la, 2-22 i 43-48

ADREÇA SECUNDARIA:

Barcelona, C. de, 138-144

PLA ESPECIAL DE PROTECCIÓ DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC DE L'HOSPITALET DE LLOBREGAT

TEXT REFÓS

2001

ADREÇA PRINCIPAL: Riera de l'Escorxador, C. de la, 2-22 i 43-48

ADREÇA SECUNDARIA: Barcelona, C. de, 138-144

DENOMINACIÓ: Can Sumarro

CRONOLOGIA I AUTOR/S: 1580 Construcció original
1985 Rehabilitació
Oriol Bohigas, Josep M. Martorell i David Mackay

US ORIGINAL: Masia

US ACTUAL: Biblioteca Central de l'Hospitalet

BIBLIOGRAFIA:

BASSEGODA NONELL, 1986.
Catàleg, 1990.
CASAS, 1986 A, pp. 23-24.
Exposició, 1986.
Hospitalet, 1981, punt 6.
Hospitalet, 1987.
MARCE, 19??
MARTORELL/BOHIGAS/MACKAY, 1985
Catàleg, 1990

ARXIUS:

AHUAD del COACB, 1980, fitxa 6.

Vista de la façana principal des de l' exterior del recinte (Desembre 1994)

Vista general del cos principal de la antiga masia (Desembre, 1994)

CITES:**(PEPPA)**

"Masía de planta baja, piso y desván, con adición posterior (...) asemejable a la familia II tipo 2 de la clasificación de Danés y Torras. En su fachada esculpida en piedra hay la cruz de Sta. Eulàlia, en forma de aspa y la inscripción de "Jesús Mª Monsrat Sedanya - Any 1580".

(CASAS, 1986 A)

"L'antiga casa pairal que construí Montserrat Cerdanya l'any 1585, hostatja avui, gràcies a una encertada restauració, la biblioteca més important de la ciutat. L'antiga quadra i paller són sala de lectura per a infants, mentre que el cos principal de l'edifici acull els fons bibliogràfics principals i les sales de lectura d'adults" (p. 21)

(Hospitalet, 1981)

"Masia que conserva a la porta adovellada una inscripció que cita la seva construcció per Jesús M. Montserrat Serdanya, el 1580" (punt 6)

(AHUAD del COAC, 1980)

"Masia de planta baixa, pis i golfes, que s'adscriu a la família II, tipus 2 de la classificació d'en Danés i Torras, doncs posseeix una coberta a dues aigües que vessa l'aigua cap els laterals. Sembla que una de les addicions realitzades és el tancament de la "galeria" posterior, tantes vegades interioritzada pel procés de creixement de les masies. Posseeix festejadors de pedra a les finestres. El primer pis està format per una gran sala central que comunica amb els dormitoris. Tanmateix disposa d'unes àmplies golfes. A la porta adovellada de la casa hi ha la següent inscripció: Jesus Ma-MONSRAT SERDANYA EN L'ANY 1580". Es suposava que aquí va estar instal·lat el petit hospital que dona nom a la ciutat, doncs annexa s'hi troba una gran sala de 25 x 8 m. que sembla fou una ampliació posterior del primitiu

"hospitalet"; malgrat tot, darreres investigacions fetes per en Jaume Codina, tendeixen a desestimar aquesta hipòtesi" (fitxa 6)

(Catàleg, 1990)

L'antic mas anomenat Can Sumarro, situat entre el carrer de Barcelona i la riera de l'Escorxador, és l'única casa de pagès pròpiament dita que es conserva al cor de la ciutat, encara envoltada per camps. Fou construïda el segle XVI (a la porta adovellada consta la data 1580) per Montserrat Cerdanya. Actualment és propietat municipal per cessió testamentària del Dr. Santiago Parts i Comas.

És un edifici de planta rectangular, amb coberta de teules àrabs a dues vessants. A la part posterior té un cos adossat.

Un pati, tancat al davant per una paret d'obra, envolta la casa. La porta d'entrada a la masia és adovellada; les finestres són rectangulars (la central del primer pis té llinda monolítica), tret de les tres obertures del segon pis, que corresponen al nivell de les golfes que són d'arquets de mig punt seguits.

Recentment ha estat restaurada i adaptada per a biblioteca de l'Hospitalet.

VALORACIÓ:

Gràcies a la restauració realitzada a mitjans de la dècada de 1980 i la recuperació i alliberament dels terrenys del seu jardí, aquesta masia de finals del segle XVI ha esdevingut un dels símbols més representatius del passat agrícola de l'Hospitalet. El seu exemple podria servir per altres projectes de restauració del patrimoni arquitectònic rural de la ciutat.

Com és criteri general en aquest Catàleg per aquest tipus de construccions, es recomana un estudi històrico-documental que serveixi per tenir un millor coneixement

de les estructures, a més d'inserir-les plenament en l'evolució agrícola i urbana de l'Hospitalet. Aquest estudi hauria de ser extensiu als possessors d'aquest immoble.

PROTECCIÓ:

Nivell A

Monument Històrico-Artístic d'interès local (1975)

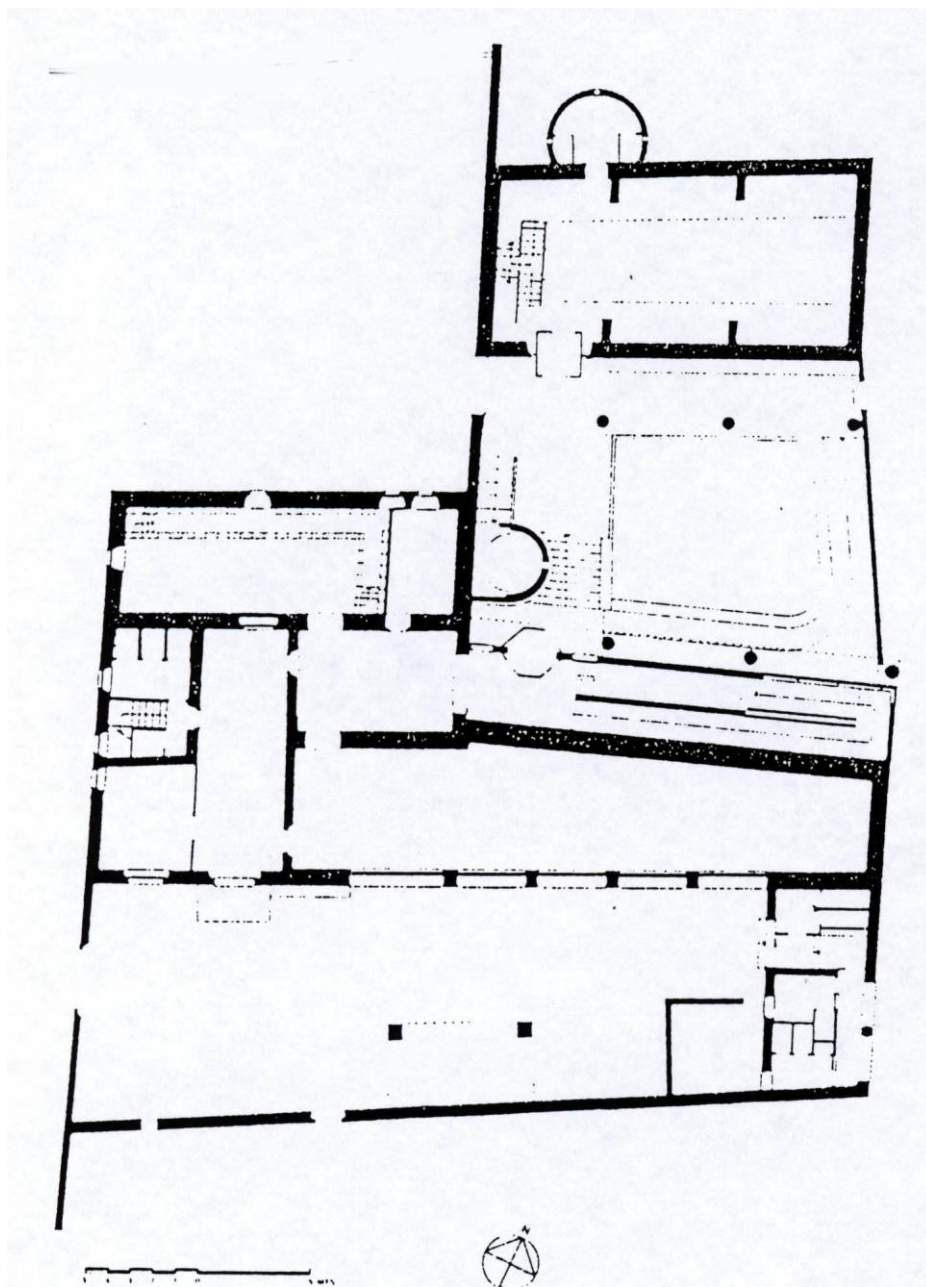
Integral de l'edifici en l'estat de la seva reforma.

CRITERIS D'INTERVENCIÓ:

Donada la restauració recent, només cal tenir present les tasques de manteniment i el seguiment de la filosofia i plantejaments justificats de la restauració de l'equip Bohigas-Martorell-Mackay.

Es contempla la possibilitat d'adaptar l'edifici, a la normativa d'accessibilitat, incendis, etc., sempre intentant no distorsionar el caràcter de la catalogació, per lo qual, seria possible fer les reformes estructurals necessàries sempre, previ estudi estructural de l'edifici, segons el qual quedi justificada la solidesa de la reforma proposada, i estigui aprovat pels tècnics del departament corresponent.

Planta de l'edifici publicada al catàleg 1990 (BOHIGAS / MACKAY / MARTORELL)

SITUACIÓ URBANÍSTICA:

Can Sumarro forma part de les construccions de l'Hospitalet declarades al 1975 Monuments Històrico-Artístic d'interès local i per tant gaudeix de la protecció que atorga la legislació vigent sobre patrimoni arquitectònic. La qualificació de l'edifici com a equipament (7) i el jardí que l'envolta reforça aquesta situació i l'acomoda al seu ús actual de Biblioteca Central de l'Hospitalet.

